

عنوان مقاله:

تعیین کننده های اجتماعی جمعیتی افزایش سن ازدواج (دانشجویان زن تحصیلات تکمیلی دانشگاه های تهران)

محل انتشار:

فصلنامه زن در توسعه و سیاست، دوره 12، شماره 3 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

زینب کاوه فیروز - استادیار گروه جامعه شناسی دانشگاه خوارزمی

شهلا کاظمی پور - دانشیار و عضو هیئت علمی دانشگاه تهران

مرتضی رنجبر - کارشناسی ارشد پژوهش علوم اجتماعی دانشگاه خوارزمی

خلاصه مقاله:

هدف کلی این تحقیق، شناخت متغیرهای اجتماعی جمعیتی موثر بر افزایش سن ازدواج دختران دانشگاههای تهران و مورد مطالعه، زنان دانشجوی مقطع تحصیلات تکمیلی دانشگاههای تهران بوده است. با استفاده از روش پیمایشی و با تکنیک پرسشنامه، ۳۸۷ زن ازدواج کرده شاغل به تحصیل در دانشگاه های تهران با روش نمونهگیری خوشهای مورد سوال قرار گرفتند. متغیرهای استفاده شده برای تبیین افزایش سن ازدواج دختران دانشگاههای تهران عبارت اند از: مقطع تحصیلی، محل سکونت، درجه توسعهیافتگی زادگاه جغرافیایی، اختلاف نگرش با والدین در امر ازدواج، توقعات اجتماعی، توقعات اقتصادی، میزان دسترسی و استفاده از وسایل ارتباط جمعی، موافقت با تسهیل روابط دختر و پسر، شیوههای انتخاب همسر و پایگاه اقتصادی اجتماعی والدین. تحلیل مدل رگرسیونی نشان داد که متغیرهای جمعیتی اجتماعی بررسی شده در حدود ۳۳ درصد از تغییرات افزایش سن ازدواج دختران دانشگاههای تهران را تبیین میکند. نتایج تحلیل رگرسیون و تحلیل مسیر نشان داد در بین متغیرهای مورد بررسی، مهم ترین متغیر اثرگذار بر سن ازدواج دختران، متغیر دسترسی و استفاده از وسایل ارتباط جمعی با ضریب بتای ۴۳/۵٪ بوده است و بعد از این متغیر، متغیرهای اختلاف نگرش دختران با والدین و نیز توقعات اجتماعی بیشترین سهم را در افزایش سن ازدواج دختران دارند. این در حالی است که متغیرهای توقعات اقتصادی و پایگاه اقتصادی اجتماعی والدین نقش بسیار ناچیزی در افزایش سن ازدواج دختران دارد.

کلمات کلیدی:

دانشگاههای تهران، سن ازدواج، عوامل اجتماعی جمعیتی، زنان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1792830>

